

ספר תהילים פרק כז

א לְדָוִד

מִמִּי אִירָא	ה' אֹרְי וַיִּשְׁעִי
מִמִּי אֶפְחָד:	ה' מְעוֹז חַיִּי
לֶאֱכַל אֶת־בִּשְׁרִי	ב בְּקֶרֶב עָלַי מְרַעִים
הַמָּה כָּשְׁלוּ וְנָפְלוּ:	צָרִי וְאֵיבֵי לִי
לֹא־יִירָא לְבִי	ג אִם־תִּחַנֶּה עָלַי מִחַנֶּה
בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ:	אִם־תִּקּוּם עָלַי מִלְחָמָה
אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ	ד אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת־ה'
כָּל־יָמֵי חַיִּי	שְׁבַתִּי בְּבֵית־ה'
וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ:	לְחַזוֹת בְּנֶעֱס־ה'
בַּיּוֹם רָעָה	ה כִּי יִצְפְּנִי בְּסִפָּה
בְּצוּר יְרוּמָמַנִּי:	יִסְתַּרְנִי בְּסִתְרֵי אֱהָלוֹ
עַל־אֵיבֵי סְבִיבוֹתַי	ו וַעֲתָה יְרוּם רֹאשִׁי
זְבַחִי תִרְוַעָה	וְאִזְבַּחַהּ בְּאֱהָלוֹ
אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וַעֲנֵנִי:	אֲשִׁירָהּ וְאִזְמַרְהָ לֵּה:
בְּקִשׁוֹ פָּנָי	ז שְׁמַע־ה' קוֹלִי
ה' אֲבַקֵּשׁ:	ח לָךְ אֲמַר לְבִי
פָּנֶיךָ מִמּוֹנֵי	אֶת־פָּנֶיךָ
עֲזַרְתִּי הַיִּית׃	ט אֶל־תִּסְתַּר
וְאֶל־תִּעַזְבֵּנִי	אֶל־תֵּט בְּאָף עַבְדְּךָ
וה' יִאֲסֹפֵנִי:	אֶל־תִּטְשֵׁנִי
וַיַּחֲנֵנִי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר	אֶ־לֵּהִי יִשְׁעִי:
בְּנִפְשׁ צָרִי	י כִּי־אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי
עַד־יִשְׁקַר וַיִּפַּח חֲמָס:	יא הוֹרֵנִי ה' דַּרְכֶּךָ
לְרֹאוֹת בְּטוֹב־ה'	לְמַעַן שׁוֹרְרִי:
חֲזֹק וַיֵּאֱמָץ לְבָבִי	יב אֶל־תִּתְּנֵנִי
	כִּי קִמּוּ־בִי
	יג לֹלֵא הֶאֱמַנְתִּי
	בְּאַרְץ חַיִּים:
	יד קוּה אֶל־ה'
	וְקוּה אֶל־ה':

Psalms Chapter 27

1 [A Psalm] of David.

Hashem is my light and my salvation;	whom shall I fear?
Hashem is the stronghold of my life;	of whom shall I be afraid?
2 When evil-doers came upon me	to eat up my flesh,
even my adversaries and my foes,	they stumbled and fell.
3 Though a host should encamp against me,	my heart shall not fear;
though war should rise up against me,	even then will I be confident.
4 One thing have I asked of Hashem,	that will I seek after:
that I may dwell in the house of Hashem	all the days of my life,
to behold the graciousness of Hashem,	and to visit early in His temple.
5 For He conceals me in His Sukkah	in the day of evil;
He hides me in the covert of His tent;	upon a rock He lifts me up.
6 And now shall my head be lifted up	above my enemies round about me;
and I will offer in His tabernacle	sacrifices with trumpet-sound;
I will sing, and I will sing praises to Hashem.	
7 Hear, Hashem, when I call with my voice,	and be gracious to me, and answer me.
8 In Your behalf my heart has said:	'Seek My face';
Your face, Hashem,	will I seek.
9 Do not hide not your face from me;	do not put not your servant away in anger;
You have been my help;	do not cast me off,
neither forsake me,	O God of my salvation.
10 For my father and my mother have forsaken me,	and Hashem will take me up.
11 Teach me Your way, Hashem;	and lead me on an even path,
because of them that lie in wait for me.	
12 Do not deliver me over	to the will of my adversaries;
for false witnesses have risen up against me,	and such as breathe out violence.
13 If I had not believed	to look upon the goodness of Hashem
in the land of the living...	
14 Wait in hope for Hashem;	be strong, and let your heart take courage;
and wait in hope for Hashem.	

מדרש תהילים כ"ז:ד

רבנין פתרי קרא בראש השנה וביום הכפורים. אורי בראש השנה, שהוא יום הדין, שנאמר והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים (תהילים לז:ו). וישעי ביום הכפורים, שיושיענו וימחול לנו על כל עונותינו. בקרוב עלי מרעים, אלו שרי אומות העולם. לאכול את בשרי. שהם באים לקטרג את ישראל ליום הדין. צרי ואויבי לי, את מוצא השטן בגימטריא שס"ה כמנין ימות השנה חסר חד, כל ימות השנה יש רשות להשטן להשטן לישראל, חוץ מיום הכפורים, אמר ליה שקב"ה אין לך רשות ליגע בהן, אף על פי כן לך וראה במה הן עסוקין, כיון שהולך ומוצא אותם כולם בתענית ובתפלה, ולבושין בגדים לבנים, ומעוטפים כמלאכי השרת, מיד חוזר בבושה ובכלימה, אמר ליה הקב"ה מה מצאת בבניי, אמר לו הרי הן כמלאכי השרת, ואיני יכול ליגע בהן. מיד הקב"ה סובל

אותו, ומבשר להם סלחתי לכם, מכאן ואילך אומרים ישראל, אם תחנה עלי מחנה, אומות העולם לא יירא לבי, ואם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח, בתורה שנקראת זאת, שנאמר זאת התורה.

מדרש תהילים כז:

לולא האמנתי לראות בטוב ה'. תני משמיה דר' יוסי למה נקוד על לולא, אמר דוד לפני הקב"ה רבונו של עולם יודע אני שעתיד אתה לשלם שכר טוב לצדיקים לעתיד לבא, אבל איני יודע אם אני ביניהם ואם לאו: דבר אחר לולא האמנתי זבדי בן לוי אמר כל מקום שכתוב לולא בזכות אבות והכתיב לולא התמהמהנו (בר' מג:י), אמרו לו כל עצמינו לא היינו עולים משם אלא בזכות אבות, שאלמלא זכות אבות לא עלינו משם בשלום: ר' יוחנן אמר כל לולי בזכות הקב"ה, שנאמר לולי ה' צבאות (יש' א:ט). ר' לוי אמר בזכות התורה ובזכות האמנה, [בזכות התורה, שנאמר לולי תורתך שעשועי (תהילים קיט:צב), ובזכות האמנה], שנאמר לולא האמנתי לראות בטוב ה': קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'. אמר ר' חייא בר אבא אם נתפללת וחזרת ונתפללת, תהא מבושר שנשמעה תפלתך, והוא עתיד לעשות בקשתך, מה טעם, קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך, משום וקוה אל ה':

מחזור מסורת הרב ליום הכיפורים 196-197 רב י. ב. סולוביצקי

There are two levels of Divine punishment:

מידת הדין, Divine Justice and הסתר פנים, concealment of God's countenance. The former involves punishment commensurate with one's sins. The latter, on the other hand, is a temporary suspension of God's actual surveillance. He turns His back, so to speak, on the world's events and leaves matters to chance. Concealment of God's countenance is a result of Israel's waywardness and may be regarded as the ultimate punishment. A child can bear a father's reprimand or punishment, but to be totally ignored by one's own parent is a frightening experience. Concealment of God's countenance is not a rejection of the original act of creation, as this would destroy the world. Instead, it is the undoing of certain restraints and controls while God still remains the Sustainer of creation. Through *teshuvah*, the Torah assures us, God's close surveillance can be restored.

Though my father and mother have forsaken me, Hashem will gather me in. The Rav recounted the following personal experience:

"The night before my operation, when my family said good-bye to me, I understood the [above] words of the Psalmist...Did ever a parent abandon his child? Of course not! Yet, in certain situations, one is cut off even from his parents or his beloved wife and children...Suddenly, one realizes that there is no help which his loved ones are able to extend to him...I stand before God; no one else is beside me. A lonely being meeting the loneliest Being in utter seclusion is traumatic but also a great experience. These two experiences, that of non-being and that of loneliness, must not be forgotten."